

Stk. 7. Dampkedler, der hører til statsbanernes og de af staten kontrollerede private jernbaners rullende materiel, undtages fra de i denne paragraf givne bestemmelser.

c. Andre farlige beholdere.

§ 25.

Beholdere med hede, ætsende eller på anden måde farlige stoffer skal være således indrettet eller sikret, at de frembyder så ringe fare som praktisk muligt.

d. Transportarbejde.

§ 26.

Stk. 1. Ved al transport skal der, når godsets vægt eller form gør det påkrævet og det er praktisk muligt, anvendes særlige hjælpemidler — såsom hejseværker, kraner, tipvogne, trucks, slidsker og transportbøre — af solid og hensigtsmæssig konstruktion for at værne arbejderne imod ulykker og sundhedsmæssige eller deformerende skader.

Stk. 2. Ved hejseværker, kraner, hængebaner og lignende transportmidler skal det særlig iagttages:

at alle bærende dele (udlæggere, tove, kæder m. v.) har fornøden styrke og holdes i forsvarlig stand,

at overbelastning ikke finder sted, og

at byrden befæstes og frigøres på forsvarlig måde for herved at forhindre, at byrderne under transporten udsætter mennesker for fare.

Stk. 3. Vedrørende vægtangivelse på tungt gods, der afskibes her fra landet, gælder de i medfør af lov om tilsyn med skibe fastsatte bestemmelser, jfr. bekendtgørelse nr. 208 af 9. juli 1932.

e. Andre farekilder.

§ 27.

Stk. 1. I tilfælde af fare for sammenstyrtning eller omstyrtning af bygninger, skorstene, broer, beholdere o. lign. eller for nedstyrtning eller skred af jordmasser, opstablede materialer o. lign. skal der træffes fornødne sikkerhedsforanstaltninger.

Stk. 2. Under arbejde i brønde, gruber, tunneler, rørledninger, kedler, beholdere o. lign. ligesom under arbejde med giftige, eksplosive eller på anden måde farlige stoffer, skal der være truffet de fornødne foranstaltninger til forebyggelse af ulykker ved kvælning, forgiftning eller eksplosion.

f. Personlige beskyttelsesmidler.

§ 28.

Stk. 1. Er det ikke på anden måde muligt at beskytte arbejderne mod ulykkesrisiko, skal der, hvor det er praktisk muligt, anvendes særlige beskyttelsesmidler såsom hensigtsmæssige arbejdsklæder, sikkerhedsbælter og de i § 13, stk. 1, nr. 21, omhandlede personlige beskyttelsesmidler. Udgifterne herved afholdes af arbejdsgiveren, dog at dennes forpligtelser med hensyn til særligt arbejdstøj og dets renholdelse er betinget af, at arbejdstøjets anvendelse og rensning på grund af dets særlige karakter eller lignende vil betyde